

dyrere, altsaa heller ikke her kan der fremkomme nogen Besparelse. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem vil faae sin Regning ganste til at stemme. Jeg skal imidlertid ikke nu lægge min Beregning ved Siden af det ærede Medlems; jeg vil bede det ærede Medlem og hans Allierede om, at vi ikke her støtte os til private Beregninger, som ikke have Ansvar, men jeg vil bede det ærede Medlem om at formaa den ærede Krigsminister til, om ikke ved 2den Behandling saa ved 3die, at fremslægge en ved hans Autoritet garanteret Beregning over Udgifterne ved dette Forslag, efter at han har gennemgaaet de forskjellige Beføstninger. Man kan jo tage Forbehold med Hensyn til, hvad Fortolkninger og deraf følgende administrative Forholdsregler ville gjøre nødvendigt. Forsaavidt det altsaa overhovedet er forstaaeligt efter det Materiale, som for Diebliffet foreligger for os, vil jeg bede det ærede Medlem om at staffe en af Ministeren autoriseret, bekræftet Beregning til 2den eller i alt Fald senest til 3die Behandling. Da skal jeg tie, thi da vil det betyde, at det er med denne Beregning, at Ministeren vil opføre sit Budget til næste Aars Finanslov og ikke blot foreløbigt, men ogsaa saaledes, at dette Budget vil holde, naar Loven er fuldt ud gennemført. Saaledes skal det jo være, da har man Garanti for, at det er under bestemt Ansvar. Jeg vil foreslaa de Herrer at gjøre det. Det er ikke mere end billigt ved en saadan Sag. Jeg er gaaet saaledes frem i enhver Henseende, ved ethvert Skridt, jeg har gjort i den Sag. Naar vi da kom til Afstemning, have vi sørgt for at have og have ved Ministerens Velvilje altid været sikke paa at have en kontrolleret, af Ministeren garanteret Beregning. Gjør det Samme nu. De Herrer have da Sagen i Sikkerhed. De vide jo, at Loven vil blive vedtagen, der kan ingen Uvished være for det, men saa kan man dog ikke bebrejde dem, at de absolut have kjøbt Katten i Sæcken, hvad de aabenbart nu ville være udsatte for efter det ærede Medlems finansielle Opgjørelse, selv om hans Allierede bekræfte den. Det vil interessere mig, om den høitærede Krigsminister, naar han faar Ordet, vil bekræfte — han maa jo have foretaget Udregninger — det ærede Medlems finansielle Resultat, og vil sige til os, at der derved bliver afkortet mindst $\frac{1}{2}$ Millioner Kroner paa Landstingets Forslag. Jeg maa forbeholde mig til 2den Behandling at overveje, om jeg ikke da vil stille Forslag — ikke til Omgjørelse af dette Forslag i Realiteten, thi overflødig Arbejde indlader man sig ikke paa; det er jo nu engang bestemt i Gudernes Raad, at dette skal være den berømte nye Hærløvs Frugten af 8 Aars anstrengende Virksomhed og megen Visdom, det kan en saadan Dødelig som jeg jo ikke forhindre — men et Forslag synes det mig dog interessant at stille. Jeg har nemlig tænkt mig at stille op til 2den Behandling et

Forslag om, at Forslaget affattes lig sin Højdelige Fader, Landstingets Forslag, og at der saa søies de Underændringer dertil, hvori dette Lovforslag, forsaavidt man kan forstaa dets Indhold, er forskjelligt fra Landstingets Forslag, da ville de Herrer lettere kunne overskue Resultatet, i alt Fald i enhver Henseende, hvor der er Tale om Penge. Jeg kunde forresten godt give dem Anvisningen mundtlig, men det vilde tage for lang Tid. De Herrer kunne jo selv forsøge at udregne Værdien af disse Afvigelser og se at faae dem udbragt til 500,000 Kr. Som sagt, jeg forbeholder mig at gjøre dette, og jeg tvivler ikke om, at i en saa vigtig Sag vil der gives den fornødne Tid, i alt Fald den i Forretningsordenen bestemte Tid, til at udarbejde Ændringsforslag. Min Opfattelse af Forslaget er den, at det er dyrere end noget Forslag, Regjeringen tidligere har forelagt i Folkethinget før den ærede nuværende Krigsministers Forslag. Det er i Formen absolut, uden Sammenligning med noget som helst andet Lovgivningsværk, jeg kjender her paa Norden, slet, og i Indhold, saaledes som jeg nu har nævnt, er det ganste vist meget indrømmende paa de 7—8 Fantaspunkter, der alle i Virkeligheden stride mod det ærede Medlems Principer, som han siger, og som alle iøvrigt ere Højres eget Kjød, de ere Kjød af deres Kjød og Aand af deres Aand. Jeg kan ikke negte, at for en gammel Pædagog som mig har det havt en særlig psykologisk Interesse at iagttage de ærede Medlemmer, der have kunnet arbejde paa saakaldte Principer i 8 Aar, ufravigelige Principer naturligvis, det ene efter det andet, og nu til de aller sidste Dage have kunnet være saa uomtvistelig sikke paa, at ingen Hærløvs maatte vedtages, og at navnlig naturligvis dette Ministerium aldrig skulde have en Hærløvs. Udgiften skulde naturligvis være de 7,400,000 Kr., og for at det skulde være sikkert, satte de Herrer det op til eneste Behandling og erklærede, at de vilde være tappe, man vilde spare, og de satte de 7,400,000 Kr. op ved Siden af Højres Højre stod bestebent med otte Millioner, ni Hundrede og nogle halvsensindstyve Tusinde Kroner. Jeg tror ikke, at Højre gaar med til det Første, og det behøver det heller ikke; det behøver hverken i Fællesudvalget eller noget Sted at gjøre Noget, thi de Andre sige: Vent bare, saa komme vi! Kludselig springe de op fra 7,400,000 Kr. til 8,990,000 Kr., fra Stege til Helsingør; det var et Spring, og det gif med Lynets Hart, der var baade Telefoner og Telegrafapparater til Brug. Jeg siger, at det har psykologisk Interesse for mig at se, at man paa 7—8 Dage — maaste ikke saa lang Tid engang; Somme sige meget længere, men hvem kjender de Indviendes Raad? — at man paa en saadan Tid har kunnet faae i den Grad Bugt med sine Forestillinger, Betragtninger og Bestræbelser, med sine finansielle og andre Bereg-